ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
11
Σεπτεμβρίου
1920
Τῶν Θεοπ.
Ἴσακ. καὶ Ἄννης
Ἀν ἡλ. ἀρ. 6 λ. 15
Δυ. 6 λ. 20

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Ἔτος Β'. Ἀριθμὸς 1495

Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα :
Λεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

Τηλ. Διεύθυνσις : «ΕΛΛΟΓΟΝ» Μυτιλήνη

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΛΕΣΒΟΥ	ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἔτησία Δρ. 30	Ἔτησία Δρ. 35	Ἔτησία Δρ. 50
Ἑξάμηνος » 15	Ἑξάμηνος » 20	Ἑξάμηνος » 30

Συνδρομαὶ καὶ δημοσιεύσεις πραληφθήσονται

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΪΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 20

Χειρόγραφα οὐδέποτε ἐπιστρέφονται | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΤΥΠΕΥΘΥΝΟΣ : ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ | *Δι' ἀγγελίας καὶ διαπραγμάτευσιν ἰδιαίτεραι συμφωνίαι*

ΑΝΑΓΚΗ ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑΣ

(Τοῦ Στρατιωτικοῦ συνεργάτου μας)

Αἱ κρίσεις ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ἀνακοινωθέντων τῆς στρατιᾶς, τῆς 31 Αὐγούστου καὶ 1 Σεπτεμβρίου ἐξακολουθοῦν, καὶ μάλιστα κατὰ τρόπον ἐμβάλλοντα εἰς πολλὴν σκέψιν τοῦ τί δέον νὰ εἰκάσῃ τις.

Αἱ Κυβερνητικαὶ ἐφημερίδες εἰδικῶς ἀσχολοῦνται, εἰς τὸ νὰ διυλίσωσιν ἐξαιρετικῶς, τὴν στρατηγικὴν σημασίαν τῆς νέας γραμμῆς τοῦ Σαγγαρίου καὶ τὰ ἐξακοντιζόμενα μύδρους ἐναντίον τοῦ Κεμαλικοῦ στρατοῦ.

Αἱ ἀπὸ τοῦ ζητήματος τούτου κυβερνητικαὶ δηλώσεις εἶναι ἀπολύτως ἀσαφεῖς καὶ χωρὶς νὰ θέλωμεν ἀναμηνημονίσει τῆς φράσεως τοῦ κ. Βενιζέλου «ὅτι ὁ πολιτικὸς ἀνὴρ ὀφείλει νὰ λέγει τὴν ἀλήθειαν καὶ πρὸς τὰ ἄνω καὶ πρὸς τὰ κάτω».

Πᾶ, τις, παρακολουθήσας τὰ ἀναζοινωσθέντα ἀπὸ τῆς ἀνάρξεως τῶν ἐπιχειρήσεων, ἐὰν εἶναι ειλικρινὴς, πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ, ὅταν συνδέσῃ ταῦτα καὶ πρὸς τὰς ἀπὸ σημίους καὶ ἀνεπισήμους δηλώσεις τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν προσκειμένων καὶ ὅταν ἐνθυμηθῇ ὅτι ξένοι ἀνεπιφοίτησαν προσεκαλοῦντο δι' ὡμοιμένην ἡμέραν νὰ συγχεματίσωσιν εἰς τὴν Ἄγκυραν, ὅτι ὁ κύριος ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τῶν ἐπιχειρήσεων ἦτο σαφὴς καὶ ὡρισμένος. Ἤτοι κατάληψις τῆς Ἀγκύρας καὶ διάλυσις τοῦ ἀντικειμένου στρατοῦ. Καὶ τὸ μὲν δεύτερον μέρος θὰ συναλείφερε καὶ τὴν κατάληψιν τῆς Ἀγκύρας. Ἀλλ' ἡ κατάληψις τῆς Ἀγκύρας, δὲν θὰ συναλείφερε καὶ τὴν διάλυσιν τοῦ ἀντικειμένου στρατοῦ. Ὅσοι λοιπὸν νὰ ὑπάρξῃ ἀπόλυτος καὶ τελεία νίκη, ὅλκα νίκη στρατηγική. Τουϊέστιν διάφευς στρατηγικὸν ἐφεδρεῖον κινούμενον κατὰ τρόπον τοιοῦτον ὥστε νὰ ἐπιτελεσθῇ ἡ σκέψις τοῦ ἀρχιστρατήγου χωρὶς νὰ ὑπάρξῃ ἀνάγκη διαρροφῆς τῆς στρατηγικῆς, ταύτης τῆς ἐφεδρείας, πρὸς σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ὑπῆρχε, προσωρινὴ ἀνάγκη ἐνισχύσεώς τινος. Ἤτοι τουϊέστιν νὰ προϋπάρξῃ ὑλικὸν μὴ ἀνθρώπινον ἄμαλον. Ἤτοι τουϊέστιν νὰ προκληθῇ συσσώρευσις δυνάμεων παρὰ τῷ Ἀρχιστρατήγῳ, διὰ κλήσεως, περισσοτέρων ὑπὸ τὰ ὅπλα νὰ μὴν ἀποτιμηθῇ ὁ ἀντίπαλος ἐπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει,—κάλλιον θὰ ἦτο νὰ κατηγορηθῇ ἡ Κυβέρνησις ὅτι ἔρριψε ἐφάλαγγας κατὰ κενῶν» ὡς κατηγορήθη ἄλλοτε κατὰ τὰς περυσινὰς ἐπιχειρήσεις ὁ τότε Ἀρχιστράτηγος Παφλαζονόπουλος, ἀλλ' ὅμως δι' ἡμῶν νὰ δημιουργηθοῦν τὰ κενά, διὰ τῆς πληρομνῆς τοῦ ἀνθρωπίνου ὑλικοῦ τουτέστιν σχηματισθῶσι κενῶν διὰ τῆς ὑποχωρήσεως τοῦ Κεμαλικοῦ στρατοῦ πρὸ τῶν μυρμηκῶν τῶν ἡμετέρων.

Καὶ ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ στρατηγὸς Παπούλας ἐγένοντο ὑμνηταὶ ἀπεριοδεστου ἐγωϊστικῆς ἰδιοτροπίας ἰδιοτρόπων ἐγωϊστῶν πολιτικῶν, θελόντων νὰ πραγματοποιήσωσι δι' ἑαυτοὺς κέρδη ἀναφελῆ, ὑφόσον δὲν ἐργάζοντο ἐκ παραλλήλου καὶ διπλωματικῶς. Καὶ στηριζόντες τὴν κεφαλὴν τοὺς ἐπὶ τῇ χειρὸς, καπνίζοντες ἀρωματώδες πούρον εἰς ποτελεσματα γαφεῖα, ἐρέμβαζον βαυκαλιζόμενοι ὑπὸ τῆς ἰδέας ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἐνέμοντο τοὺς καρπούς τῶν ἀφανῶν στρατιωτικῶν ἡρώων καὶ θὰ ἐπεχείρουν ταξείδιον δι' ἀντιτορπιλλικῶν καὶ θὰ ἠσυμάζοντο ἀμαξοστοιχίαι πολυτελεῖς, ἵνα τοὺς μεταφέρωσιν εἰς τὴν πολυτήριν πρωτεύουσαν διὰ τὰ τελέσουν δεξιολογίας, ἐπιδεικνυόμενοι καὶ φρακοφορούντες, ἀλλὰ καὶ ἀλληλοϋποβλεπόμενοι.

Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ, ὁ Διάδοχος καὶ ὁ στρατηγὸς Παπούλας ἐκινδύνευσαν εὐρεθέντες ἐντὸς τῆς βολῆς τῶν ὅπλων τοῦ πεζικοῦ καὶ ἠναγκάσθησαν νὰ μετακαλέσωσι τάγματα ἐκ τῆς γραμμῆς διὰ νὰ καταδιώξωσι τὰ προβαλόντα τακτικὰ στρατιωτικὰ τμήματα τὸ ἐπιτελεῖον ἡμῶν. Εἰς Τουλοὺ Μπουνὰρ τρὶς, ὡς ἀναφέρουσι τὰ ἀνακοινοθέντα, ἐπεχείρησαν ἐπιδρομαὶ τακτικῶν στρατιωτικῶν τμημάτων κατὰ τῶν ἡμετέρων μετὰ πυροβολικοῦ, ἱππικοῦ καὶ πεζικοῦ. Οἱ ἐφοδιασμοὶ μεταξὺ τοῦ μαχομένου στρατοῦ καὶ τῶν μετόπισθεν καὶ ἐκάστην ἡνολοῦντο αἰσθητότατα. Ἡ μεταξὺ Προύσης — Ἐσκὶ-Σεχὴρ συγκοινωνία δὲν ἦτο ἀσφαλὴς, συνεχῶς ἀπειλουμένη ὑπὸ τῶν περὶ τὴν Νικομήδειαν στρατιωτικῶν τμημάτων τοῦ Τρεμάλ. Καὶ ἐπάλαιεν ὁ στρατὸς κατὰ παντὸς προβλεπομένου καὶ ἀπροόπτου. Καὶ διέτασσε τὸ ἐπιτελεῖον.

Ἀλλὰ ποῦ αἱ ἐφεδρικαὶ δυνάμεις; Καὶ ἐφεύδοντο ἄραγε τὰ ἀνακοινωθέντα τὰ τουρκικὰ ὅταν ἔλεγον περὶ τοῦ ἐπαρκοῦς τῶν στρατευμάτων των καὶ τῶν ἐφοδιασμῶν των καὶ δὲν τὰ ἐλόστευεν ἡ Εὐρωπαϊκὴ γνώμη, ὅταν μάλιστα ταῦτα κατελήλυθε διεξυπανίζοντο; Πότε δὲ ἠσύασαν διωφυσεις διπλωματικὰς;

Ἀλλ' ὅσον ἠσυνήθησαν οἱ πάλαι ἀλχμήσαι νὰ κατοσκευάσωσι χυμὸν, ἄλλο τόσον ἠδύναντο καὶ οἱ νῦν κυβερνῶντες νὰ διασαλπίσουν τὰς ὡραίας νίκας τοῦ ὑπερλάμπρου στρατοῦ μας. Καὶ πῶς ἠτο δυνατὸν τὸ πολιτικὸν ἐπιτελεῖον νὰ κερδίσῃ τὴν νίκην, ὅταν ἠκολούθει τὸν στρατὸν, στηριζόμενον μόνον ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἀφίνον τὴν λόχγην νὰ ὁμιλῇ διηνεκῶς, ἐνῷ ἔχει οἱ σχετικοὶ τολιτικοὶ νὰ ἐχωσι ἤδη ἐκ τῶν προτέρων περιχαρακωμένῃ διπλωματικὴν εἰς τὸ εὐδαιμόνικὸν κριτήριον καὶ ἐν τῇ δεδομένῃ στιγμῇ νὰ ἐφαρμόσωσι ἐχοντες πλήρη τὰ ἐκ τῶν ἐφόδια τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ;

Δὲν ἐπιχείρουσι ὄχι, μάστις ὁ Θεὸς, διὰ τὴν σύμπτυξιν τοῦ μετώπου. Δὲν ἠτοιμάζουσι ὅτι ὁ τελικὸς σκοπὸς τῶν ἐπιχειρήσεων δὲν ἐτελεύτα, ἀλλὰ μελαγχολοῦμεν καὶ κινούμεν τὴν κεφαλὴν μας ἀναμιμνησκόμενοι ὅτι τὸ θεῖον δῶρον ὅπερ ἔφερε μᾶς ἐδώρησεν ἡ τύχη, εἶνε μακρὰν πολὺ μακρὰν τῆς πολιτικῆς παλαίστρας.

Ὁ Βενιζέλος οὐδέποτε ἠθέλησε τὸν στρατὸν ἀλλὰ πάντοτε ἐβρέθη πλησίον τοῦ πεδίου τῆς διπλωματικῆς μάχης. Ἠστόχησεν ὅμως πιθανῶς εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν. Τοῦτο τάχα φοβούμενοι καὶ οἱ νῦν κυβερνῶντες δὲν ἀπομακρύνονται τοῦ Ἑλληνικοῦ δόλου; Αὐτοὶ εἶ ὁποῖοι λόγῳ τῆς παρουσίας των, διεμέλισαν, κατέσπειραν πᾶν τὸ ὑγιὲς *ἐν τῷ τότε τούτῳ*; ἡ φοβοῦνται ὅτι εἶνε ἐντελῶς, ἀπολύτως ἐντελῶς, ἀνεπιθύμητοι καὶ μισητοὶ ἐκεῖ, ὅπου οἱ λάνιες ὑπεκλίνοντο πρὸ τοῦ Βενιζέλου;

Δυστυχῶς αἱ μυρμηκιαὶ τῶν ἡμετέρων δὲν ὑπῆρχον, ἀλλ' ὑπῆρχον ὄγκοι τουρκικοῦ στρατοῦ, οὗτινες ἦτο ἀδύνατον διὰ τῆς πιέσεως τῶν ἡμετέρων νὰ σχηματίσωσιν τὸ ἀτυχὲς ὀλίγου θὰ ἐνέμοντο τοὺς καρπούς τῶν ἀφανῶν στρατιωτικῶν ἡρώων καὶ θὰ ἐπεχείρουν ταξείδιον δι' ἀντιτορπιλλικῶν καὶ θὰ ἠσυμάζοντο ἀμαξοστοιχίαι πολυτελεῖς, ἵνα τοὺς μεταφέρωσιν εἰς τὴν πολυτήριν πρωτεύουσαν διὰ τὰ τελέσουν δεξιολογίας, ἐπιδεικνυόμενοι καὶ φρακοφορούντες, ἀλλὰ καὶ ἀλληλοϋποβλεπόμενοι.

Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ, ὁ Διάδοχος καὶ ὁ στρατηγὸς Παπούλας ἐκινδύνευσαν εὐρεθέντες ἐντὸς τῆς βολῆς τῶν ὅπλων τοῦ πεζικοῦ καὶ ἠναγκάσθησαν νὰ μετακαλέσωσι τάγματα ἐκ τῆς γραμμῆς διὰ νὰ καταδιώξωσι τὰ προβαλόντα τακτικὰ στρατιωτικὰ τμήματα τὸ ἐπιτελεῖον ἡμῶν. Εἰς Τουλοὺ Μπουνὰρ τρὶς, ὡς ἀναφέρουσι τὰ ἀνακοινωθέντα, ἐπεχείρησαν ἐπιδρομαὶ τακτικῶν στρατιωτικῶν τμημάτων κατὰ τῶν ἡμετέρων μετὰ πυροβολικοῦ, ἱππικοῦ καὶ πεζικοῦ. Οἱ ἐφοδιασμοὶ μεταξὺ τοῦ μαχομένου στρατοῦ καὶ τῶν μετόπισθεν καὶ ἐκάστην ἡνολοῦντο αἰσθητότατα. Ἡ μεταξὺ Προύσης — Ἐσκὶ-Σεχὴρ συγκοινωνία δὲν ἦτο ἀσφαλὴς, συνεχῶς ἀπειλουμένη ὑπὸ τῶν περὶ τὴν Νικομήδειαν στρατιωτικῶν τμημάτων τοῦ Τρεμάλ. Καὶ ἐπάλαιεν ὁ στρατὸς κατὰ παντὸς προβλεπομένου καὶ ἀπροόπτου. Καὶ διέτασσε τὸ ἐπιτελεῖον.

Ἀλλὰ ποῦ αἱ ἐφεδρικαὶ δυνάμεις; Καὶ ἐφεύδοντο ἄραγε τὰ ἀνακοινωθέντα τὰ τουρκικὰ ὅταν ἔλεγον περὶ τοῦ ἐπαρκοῦς τῶν στρατευμάτων των καὶ τῶν ἐφοδιασμῶν των καὶ δὲν τὰ ἐλόστευεν ἡ Εὐρωπαϊκὴ γνώμη, ὅταν μάλιστα ταῦτα κατελήλυθε διεξυπανίζοντο; Πότε δὲ ἠσύασαν διωφυσεις διπλωματικὰς;

Ἀλλ' ὅσον ἠσυνήθησαν οἱ πάλαι ἀλχμήσαι νὰ κατοσκευάσωσι χυμὸν, ἄλλο τόσον ἠδύναντο καὶ οἱ νῦν κυβερνῶντες νὰ διασαλπίσουν τὰς ὡραίας νίκας τοῦ ὑπερλάμπρου στρατοῦ μας. Καὶ πῶς ἠτο δυνατὸν τὸ πολιτικὸν ἐπιτελεῖον νὰ κερδίσῃ τὴν νίκην, ὅταν ἠκολούθει τὸν στρατὸν, στηριζόμενον μόνον ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἀφίνον τὴν λόχγην νὰ ὁμιλῇ διηνεκῶς, ἐνῷ ἔχει οἱ σχετικοὶ τολιτικοὶ νὰ ἐχωσι ἤδη ἐκ τῶν προτέρων περιχαρακωμένῃ διπλωματικὴν εἰς τὸ εὐδαιμόνικὸν κριτήριον καὶ ἐν τῇ δεδομένῃ στιγμῇ νὰ ἐφαρμόσωσι ἐχοντες πλήρη τὰ ἐκ τῶν ἐφόδια τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ;

Δὲν ἐπιχείρουσι ὄχι, μάστις ὁ Θεὸς, διὰ τὴν σύμπτυξιν τοῦ μετώπου. Δὲν ἠτοιμάζουσι ὅτι ὁ τελικὸς σκοπὸς τῶν ἐπιχειρήσεων δὲν ἐτελεύτα, ἀλλὰ μελαγχολοῦμεν καὶ κινούμεν τὴν κεφαλὴν μας ἀναμιμνησκόμενοι ὅτι τὸ θεῖον δῶρον ὅπερ ἔφερε μᾶς ἐδώρησεν ἡ τύχη, εἶνε μακρὰν πολὺ μακρὰν τῆς πολιτικῆς παλαίστρας.

***

Ἀλλὰ τί θὰ ἔκαμε λοιπὸν αὐτὸς ὁ Βενιζέλος ἀφοῦ ἐρρίφη πρώτος εἰς τὴν Μικρασιατικὴν αὐτὴν περιπέτειαν; Ἀλλοίμονο. Θὰ ἔλεγε τὴν ἀποστασίαν, ὅπως τὴν ἤρχισε πρὸ τῆς 30ης Ὀκτωβρίου καὶ θὰ ἔμενεν εἰς τὰς θέσεις εὐδαίμονος ἀναμένων τὴν παροδον τῆς ὑριστομένης προθεσμίας πρὸς συνετισμὸν τῶν Τούρκων, μεθ' ἣν θὰ κατελάμβανε τὴν Κων/πολιν καὶ θὰ ἔδειτε πόσα ἐπὶ τοῦ Πόντου ὡς εἶχεν ἐντολὴν, ἀποζημιούμενος, διὰ τὰς στρατιωτικὰς δαπάνας ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας καὶ θὰ ἐπεριμένεν ἐκεῖ, ὃν πάντων διαισχαζόντων, τῶν πάντων μειδιώντων διότι ἐπὶ τέλους διὰ νὰ εἶνε τις ἐν τῇ ἀληθείᾳ, καλλίτερον εἶνε μία ἐκμετάλλευσις ἐν τῇ ἀληθείᾳ, καλλίτερον εἶνε μία δια

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΤΡΕΧΟΥΝ

οἱ δυστυχεῖς Βορειοηπειρῶται ἀπὸ περάτων τῆς γῆς διὰ νὰ προλάβουν τὴν ὁπωδύλλωσιν τῆς πατρίδος των εἰς τοὺς Ἀλβανούς! Ποιος νὰ τοὺς τὸ ἔλεγε πρὸ τῆς Ἰης Νοεμβρίου ὅτι θὰ κατήντων εἰς αὐτὰ τὰ χάλια! Ἀλλὰ καὶ μήπως ἡ πλειονοψηφία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐφαντάζετο τὰ ἔκαναν ὁρνομένη τὸ πρᾶγμ καθοτιοῦς;

Ο ΔΡΟΜΟΣ

ἀπὸ Μανδαμάδου καὶ πέραν κατήντησεν ἄβιάστος. Καὶ ποῦ νὰ κάμῃ κα κάμουν βροχήν! Νομίζομεν ὅτι ἐχε ἐγκριθεῖ ἡ ἐπιδιόρθωσις τοῦ. Διὰ δὲν ἠρχισεν ἡ μᾶλλον δὲν συνεχίσθη τὰ ἐργασία καὶ βραδύτερον; Ἔχουν τώρα ἐπιφέρει. Μήπως δὲν ἔχουν χρήματα ...

ΑΛΛΑ

καὶ ἐκ Γιόλων τὰ ἴδια. Πέρασον παρ' ποντα μὰς διαβάζουνται. Ἤκουσεν μὲ βαια νὰ παρατηρῇ κανεὶς: Τόσα χρόνια δὲν ψωμοῦσατε, τώρα διατί βοᾶσθε; Τόσα χρόνια ἐπερμέναν νὰ ἐλθῇ ἡ κατάλληλος στιγμή· ἡ καὶ δὲν ἤθελαν ὅπως καὶ τὰ ἀπελευθερωθοῦν τὰ ἀδημονοῦν. Ἐνῶ τώρα κατόπιν τῶν τόσων ὁ πουχίσεων!...

ΠΑΡΑΠΟΝΕΙΤΑΙ

ἡ Κοινότης Μ. σαγγου Γέρας ὅτι: Πρὸ τριῶν καὶ πλέον μηνῶν ἔχα ἀναχθῆναι εἰς τὸ Ταμεῖον τὸν κατάλογον τῶν καθυστερουμένων κοινοτικῶν φόρων παρεχωρημένων χρέωσιν. Μέχρι δὲ σήμερον δὲν ἔχουν ἐκδοθῇ τὰ σχετικὰ ἐντάλματα. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Κοινότης στερουμένη παντελῶς πόρων—τὸ κακὸν εἶνε κοινὸν δι' ὅλας τὰς Κοινότητας; Ἤρας ἂν δὲν ἀπατώμεθα —προκλεῖ (;) εἰς ὅλα. Δὲν τολμῶμεν ὁ κ. Ταμ., ὁ ὁποῖος ποῦ σκάνιος χώρα φήμην ὀρθοτομωτάτου ὑπαλλήλου, νὰ πράξῃ νὰ ἐπισπευσθῇ ἡ ἐκδοσις τῶν ἐντ αλμάτων; Ἢ, ἂν ὅλως τις εἶνε ἀρμόδιος, ὅτι εἰς τοιοῦτον εἶδος ὑποθέσεις δὲν ἔχα θεσιν ἡ μακροχρόνιος ἐκπειρία;

ΑΞΙΑ ΠΑΝΤΟΣ

ἐπαίνου ἡ ἐνέργεια τοῦ κ. Τελώνου σσον ἀφορᾷ τον ἐξηυτυσμένην Τουρκομανίαν, τὸν ὁποῖον ἀπὸ τῆς σεινῆς ταύτης κατηγγείλαμεν προχθές. Ἐτσι ἐνεργοῦν οἱ εὐσυνείδητοι ὑπάλληλοι. Ἀγνοοῦμεν δὲ μαρτύρια τοῦ δικαίου τῆς ὑπαρξεως εἶναι ἡ ἀνακοίνωσις σιων ἐν γένει θσεων, ὡς ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος των ἐγγράφων τὸν περιφημον μισὸν τριανταλεπτον. Ἀνέτρεψαν καὶ τέλους τὸ Τελωνεῖον. Ἀπηλλάγη ἀπὸ μιᾶν πληγὴν καὶ μίαν ἀσχημίαν. Τὸ ἀφεμὲ μας συγχαρητήρια κ. Τελώνα.

χώρας των ἑλληνικὸν δντιμενων- αἱ ὁποῖαι κατὰ τὸ ἔτος τοῦ ἑλληνικοῦ ἀρχηγίου ἀναπτύσσουν τὴν δ Σεπτεμβρίου ἐφεκτὸ ἀπόμη εἰς τὴν θυτικὴν σχθην τοῦ Ζαγγιακου.

Πρὸς τοντοις αἱ ἰσυρακαι ἐφημερίδες τόσον αἱ πρωϊναὶ σσον καὶ αἱ ἑσπερινοὶ γράφουν ὅτι κατὰ πληροφορίας ἀμμινομένας ἐξ Ἀνατολῆς ἐπικειται ἡ εἰσοδος τῶν κεμαλικῶν καὶ εἰς αὐτὸ τὸ Ἐσκὶ Σεχίρ.

Ἀλλὰ οἱ δημοσιογράφοι τῆς Σταμπούλ δὲν ἀρκοῦνται ταυτοτοῦ. Προσαγγέλουν ἐπίθεσιν ἐκβορμὰ μὲν ὑπὸ τῶν δυνάμεων τῆς χερσονήσου τῆς Νικομηδείας, ἐν συνεργασίᾳ μετ' ἐν Μπολαῦ ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Μουρσοῦτ πασᾶ στρατευμάτων, ἐναντίον τῆς Προυσης, ἐκ νοτου δὲ ἐναντίον αὐτῆς πλεον τῆς Δημίρτης διὰ τῶν ὁπὸ τὸν Γκιμπ πασὰν δυνάμεων.

Ὥστε ἐν λιᾷ τις σοβαρῶς ὀκ θέλει τὰ δημοσιεύματα τοῦ τουρκικοῦ τύπου, πρέπει νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἡ κεμαλικὴ ἐπιδοσις τῶν Ἑλλήνων ἀπο τὴν Ἀνατολὴν μέχρι καὶ τοῦ ταυτοτοῦ ὁπλτσου εἶνε ζήτημα μᾶς ἢ ὀκτὼ ἡμερῶν ἀκόμη. Ἀλλ' αἱ ἴδιαι ἐφημερίδες οἱ ὁποῖαι προεφοῦλον οὕτω τὴν κατάληψιν τοῦ Ἐσκὶ Σεχίρ, τῆς Προυσης καὶ τῆς Σμύρνης ἐξοφλίζουν συγχρόνως τοὺς Τούρκους πλουσίους νὰ προσφέρουν διὰ τὸν κεμαλικὸν στρατὸν ἐσωρευσεν καὶ χρήματα διὰ τὴν χαμερὴν ἐκστρατείαν, διὰ τοὺς Τούρκους στρατιώτας, οἱ ὁποῖοι, λέγουν, θὰ πολεμήσουν τὸν χαμένα ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ ψυχρᾶ στρωματα χώρας. Μὲ ποίους ὅμως Ἕλληνας θὰ πολεμοῦν τὸν χαμένα ἀφοῦ ἔντος ὀλίγου ὁυδεὶς Ἕλλην θὰ μένῃ εἰς τὴν Ἀνατολήν;...

ΓΑΛΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΟΓΡΑΙΩΝ

ΜΕΤ' ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΥ

Ἐν Χίῳ

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀναγγείλωμεν εἰς ὑμᾶς τὸ ἀνοιγμα τῆς ἀνωτέρω Σχολῆς. Κοινὸν τῆς Λέσβου ὅτι εἰς τὰς 2|15 Σεπτεμβρίου γίνεται ἔναρξις τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς.

Πλὴν τῆς Γαλλικῆς καὶ Ἑλληνικῆς διδάσκεται Κλειδοκιμβάλου, Ζωγραφικὴ, κέντημα κ.τ.λ.

Γίνονται δεκτὰ τὰ ὀρφανὰ μέχρις ὑπὸ κίας 12 ἐτῶν.

Ἐγγραφαὶ ἤρχισαν.

Κανονισμὸς ἐσωτερικὸν μαθητριῶν ἀποστέλλεται ὑφ' αἰτόνης.

3—6 **Ἡ Διευθυνσις**

ΖΗΤΕΙΤΑΙ βοηθὸς Φαρμακείου πεπειρωμένος διὰ φαρμακεῖον τῆς πόλεώς μας.

ΤΟΠΙΚΑ

— **Ἀπολογισμὸς**

Ἡ Ἐπιτροπὴ ὑπὲρ ἀνικειμένων τῶν τραυμάτων κατήρτισεν ἀπολογισμὸν διαχειρίσεως τοῦ ἐκ τῆς εἰσπράξεως τῶν δύο πρώτων συνεχειῶν ὑπὲρ τῶν τραυμάτων ποσοῦ. Τοῦτον δημοσιεύομεν αὔριον.

— **Διὰ τοὺς ταχυμάτας**

Κάθε Πέμπτην καὶ οἱ δύο καπνατογράφοι τῆς πόλεώς μας θὰ παίζουν ὑπὲρ τῶν τραυμάτων Δικαίωμα εἰσόδου θραμὰ πέντε. Κρίνομεν περιττὴν πᾶσαν σύστασιν. Οἱ συμπολῖται γνωρίζουν πολὺ καλὰ τὰ ἐπιχειρήματα τῶν ἀπεναντι τῶν ἡρώων μας.

— **Θέσις τῆς φυλακῆς**

Ἐπισκεφθέντων τὰς φυλακὰς χθὲς οἱ κ. κ. Νομάρχης ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς καὶ ἐνήργησαν ἐπανόρθωσιν, λαβόντες σημείωσιν διαφόρων ἐλλείψεων.

— **Προσφορά**

Αἱ κ. Μ. Μανίου καὶ Β. Γούτου διέθεσαν ὑπὲρ τῶν τραυμάτων ὀρκυμᾶς. 500, διὰ τῶν ὁποίων ἠγοράσθησαν καὶ διενεμήθησαν εἰς πάντας σταφίδα.

— **Ἦσσα τοῦ καλῆ**

Ὁ Ἐμμανουὴρις κ. Τσαρουχᾶς ὁ γνωστὸς ἠθοποιὸς, ὑφὸν καὶ δαίων κόλπ φιλοδοξιῶν, μετεβὴ εἰς Χίον διὰ νὰ θεραπευθῇ ἐκεῖς νόσου τοῦ.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Χθὲς ἀνεφάνην ἡ Ἐπιτροπὴ καταστιμοῦ μηρῶν.

Ὁ κ. Κωνστ. Α. Γραμματᾶς ἐδοποιεῖ τὴν ἀπὸ μοιεῖ ἡμῶν ὅτι ἀπὸ τὴν Δευτέραν ἀνεπιφυλάκτως μεταναστεύει διὰ Νέαν Ὑόρκην ἐξασφαλίσασα ΕΠΙΣΗΜΩΣ τὴν ἐλευθέραν ἐν Ἀμερικῇ ἀποβίβασιν αὐτῶν.

Τὸ ἐνταῦθα Πρακτορεῖον συνιστᾷ εἰς τοὺς ἐπιβάτας τὴν ἐγκαιρον ἐξασφαλισιν τῶν θέσεων των καὶ οὐδὲν θὰ ὑπάρξῃ πλήθωρα ἐπιβατῶν.

Δήλωσις

Διορισθεὶς συμβολογράφος Μυτιλήνης καὶ δους τοι νενομισμένον ὅρκον ἐναντίον τοῦ ἐνταῦθα Πρωτοδικείου ἀνελαβον τὸ ἀρχεῖον τοῦ τέως συμβολαιογράφου κ. Δ. Πουλίκου καὶ σέβω συνέχισῃ τὰς ἐργασίας ἐν τῷ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως γνωστῷ γραφείῳ.

Δ. Ι. Ἀντωνιάδης

Περιελήψις Διακηρύξεως

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινοτητος Συκαμιᾶς διακηρυττει ὁτι ἐκπίστει εἰ. πρωτην μειοδοκὴν δημοπρασίαν ἡ καταλκαυη τῶν Κοινοτικῶν ὁδῶν Καλοπανιᾶς καὶ τῆς ἐνοὺσης τὸ χωρὸν Σκαμιᾶ μετὰ τῆς ὁμηοειας τοιαυτης Μυτιλήνης Συκαμιᾶς μηκους 1½ μ. κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ κ. Νομαρχιακοῦ Λειβου συνταχθέντος προυπολογισμοὺς δεόντος ἐγκριθέντος ἀντὶ δραχμῶν δεκα χιλ. (10,000) τὴν πρώτης καὶ (7500) τῆς δευτέρας.

Ἡ δημοπρασία ἀναγγήσεται ἐν Συκαμιᾷ καὶ ἐν τῷ κοινοτικῷ Γραφείῳ τὴν 19 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. καὶ ὡραν 10 — 12 μεσημβρινὴν συμφώνως μὲ τοὺς ὡρισκαι μὲ τὰς ἐκτεθεσεσας ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβουσι γνῶσιν πρασεχόδοντοι εἰς τὸ Κοινοτικὸν Γραφεῖον καὶ ἐκάστην.

Ἐν Συκαμιᾷ τῇ 9 Σεπτεμβρίου 1921

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινοτητος

1—3

Σχολὴ Χωρὶς

Ὁ Γυμναστὴς ἀπὸ τὴν Μυτιλιναίκην Κοινωνιαν χοροδιδασκαλος κ. Ἰωαννης Δορόπουλος ἐκτανίδρυσε τὸ Χοροδιδασκαλεῖον του εἰς τὸ καρενεῖον τῆς ὁδοῦ Ἁγ. Συμεὼν ἀπέναντι τῶν Γραφείων τοῦ «Νέου Κήρυκος.»

Ἀναλαμβάνει τὴν ἐκμάθησιν ἑκατηπιῶν νυκὸς καὶ κατὰ τὰς νέας μεθόδους πάντων τῶν Εὐρωπαϊκῶν χορῶν, ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος. Καὶ ἐκκινηθὰ ἀπὸ τῆς δης μ. μ. Διὰ τὰς Κυριας καὶ Δ|δα, ἀναλαμβάνει διδασκαλίαν καὶ οἴκων.

1—9

ΣΩΜΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Περιφέρεια Σμύρνης—Ἐν ὁμάς Κυδωνιῶν

Συμβούλιον τιμῆς Ἐγγραφὴν ὁμάδος

Τὸ συμβούλιον τιμῆς ὁμαδος συνελεύθη σήμερον τὴν ἡην Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1921 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 9 π. μ. καὶ ἀποφασιν τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπαρχηγοῦ τῆς ὁμάδος διανυποθέσων κατηγορίαν κατὰ τοῦ μπνομματέρχου Γεπαγη Δημητρίου τοῦ Ἄβαν, ἐπὶ ἀντιποροσκοπικῇ διαγωγῇ καὶ ἀποτρωσιν

Ἀποφασίζει

1ον) -Αποβάλλει τοῦτον τῆς ὁμάδος.

2ον) Καθαιρεῖ αὐτὸν πάντων των προσκοπικῶν βαθμῶν καὶ βαθμῶν ἱερατικῆς θεωρᾶς γοῦτον ὡς ἁπλοῦν πολίτην καὶ

3ον Νὰ κοινοποιηθῇ ἡ παρούσα ἀπόφασις διὰ τοῦ περιοδικοῦ τοῦ Σώματος «Ζωὴ τῶν Προσκόπων» καὶ τῆς ἐν Μυτιλήνῃ ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Ἐλεύθερος Λόγος».

Ἐν Κυδωνίαις τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1921

Ὁ πρόεδρος Ὁ Γραμματεὺς

Π. Κορφιος *Γ. Δ. Δημητρης*

Ὁ Ἀρχηγὸς

Ἀλ. Κοντέλης

ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

ΑΠ' ΤΟ ΛΥΡΙΚΟΝ ΙΝΤΕΡΜΕΔΙΟ

Β

Τὰ κρίνα, τὰ τριαντάφυλλα,
Τὸν ἥλιο, τὸ πουλὶ,
Πῶς τ' ἀγαπούσα ἕναν καιρὸ
Μ' ἐμπιστοσύνη μωρὴ!
Μὰ τώρα πιὰ δὲν τ' ἀγαπῶ,
Καὶ στέργω μοναχὰ
Νὰι, τὴ Μικρή, τὴν Ὄμορφη,
Τὴν Ἄσπιλη, τὴ Μία,
Ποὺ εἶναι μονάχη της γιὰ μένα
Μιὰ ἐμπιστοσύνη μωρὴ,
Καὶ κρίνο καὶ τριαντάφυλλο
Καὶ ἥλιος καὶ πουλί.

ΕΡΡΙΚΟΣ ΧΑΤΝΕ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

DÉCADENCE

Τὸ Μεσημέρι ἦτο σάρωσε ὅλα τὰ πάντα μᾶς πέταξε καὶ μᾶς στὸ σαλόνι ἑνὸς ξενοδοχείου πολὺ καλοῦ φαίνεται θὰ ἔχῃ μεγάλην ἀποστολὴ τώρα τὸ χαμόνα. Καλύτερα νὰ μὴν εἶχα πάῃ. Σὲ μιὰ γωνία βλασόνιαν ἕνα λουλοῦδο ποῦ μαραίνῃς πρωτοῦ ἀκόμα ἀνθίσῃ.

Τὸ κορμὶ της σὰν ἀντένα καραβιοῦ τὰ σὲ σίτια, τόχε σκελετώσει κάποιος μυστικὸς πονο.. Κρατοῦσε μ' ἀγωνία τὸ φούχτα της κάποιαν μὴν φύγῃ τὸ νερὸ τῆς νεύτης ποὺ εἶχε ἀτομικὴ μέσα. Καὶ τὸ βαμμένα νυχιὰ της ἐβρόσνταν διορκὼς ἀπὸ τὸ νερὸ ποὺ δὲν θὰ ξαναβρῇ.

Que c'est un dur métier que d' être belle femme.

Ὅταν παῖρς κ' ἂν ἀκούς τὸ ἄδαρος νὰ ὑποχωρῇ, ἀδιάμονον! ! πᾶσε πλειὰ δὲν μπορεῖ νὰ σὲ σώσῃ. Οὔτε κάνεις ποῦ θὰ βάζῃς στὰ νύχια σου οὔτε τὰ κάμβονο ποὺ θὰ βγάῃς τὰ μάτια σου. Ἡ ἀγονία ποὺ θὰ βλέπῃς τὸ νερὸ τῆς νιάσης σου νὰ ξεφυγῇ ἀπ. τὰ δάχτυλά σου θὰ ζωγραφιστῇ στὸ πρόσωπό σου. Θὰ εἶναι τιπὸ πένθιμη γιὰ σᾶμα τὴν καμάνα ποὺ